

FØRST AF ALT ...

Om al åndsvidenskabs sande grundlag og udgangspunkt

Per Bruus-Jensen

*Idet jeg kun har min egen uendelighed
at skabe det timelige af,
vil uendeligheden også være til stede
i ethvert udtryk for timelighed ...
- Gud*

Så længe mennesket har eksisteret, har det interesseret sig for den verden og virkelighed det er sat i - dels af nysgerrighed og dels af praktisk grunde, idet viden om virkeligheden også giver øget sikkerhed når det drejer sig om at vekselvirke med den omgivende verden.

Som det tydeligste og mest målbevidste udtryk for denne optagethed af verden og virkeligheden tjener naturvidenskaben og den hermed forbundne forskning gennem de sidste godt 450 år. Og hvad mere er: man er i dag i stand til at levere et svar, der mht. autenticitet og rækkevidde synes meget nær en endelig løsning, når det drejer sig om at forklare, hvad verden dybest set ved hjerteroden er for noget. Nemlig **energi**, jfr. Albert Einsteins berømte formel $E = mc^2$, der meget enkelt siger, at alt stof i virkeligheden er koncentreret energi, og hvilket bl.a. bekræftes af både atombomber og såkaldte kernekraftværker mv.

Imidlertid kan selv denne vidtrækkende løsning ikke være det endelige svar på verdens og virkelighedens sande identitet. **For hvad er så energi for noget ...?** Er det noget materielt eller noget ikke-materielt, når det kommer til stykket- fx noget *åndeligt*, således som alverdens mystikere til alle tider har hævdet ...? Og hvorledes i det hele taget afgøre det via en forskning, der i form af naturvidenskaben grundlæggende er anlagt på dette at måle og veje ...? For hvordan kan en sådan metode være relevant for det spørgsmål, der skal tages stilling til ...?

Formodentligt kun på den måde, at måle- og vejemetoden i en ultrasofistikeret form bringer et faktamateriale til veje, der gennem eminent deduktiv tækning og dermed fremragende åndsvirksomhed definitivt leder frem til svaret. Og vel at mærke på en sådan måde, at det

pågældende svar kan verificeres eksperimentelt. Men dermed er det pågældende svar i mindst lige så høj grad et produkt af *åndsvidenskab*, som det er et produkt af klassisk naturvidenskab, og det baner dermed samtidigt vej for en kvalificeret stillingtagen til de udsagn om virkelighedens sande væsen, som hidrører fra den såkaldte mystikertradition, og til hvilken også den danske mystiker *Martinus* på højst bemærkelsesværdig vis hører (1890-1981).

Dette sidste vil fremgå af følgende:

Først af alt ér ifølge Martinus et uendeligt, immaterielt '*Noget*', der i praksis har 'form' af et 100% *virtuelt* potentiale af skabende muligheder - herunder muligheden for at frembringe en illusionistisk modsætning til sit eget immaterielle/virtuelle væsen og udgangspunkt. Dvs. en objektiv/materiel form for virkelighed.

Drevet af et evigt iboende og umætteligt ur-begær tilskyndes det initiale Noget til konstant at udnytte disse muligheder til fordel for opnåelse af erkendelse af egen eksistens og væren.

Generalresultatet af dette tiltag er fænomenet **LIV**.

I praksis opnås det pågældende generalresultat ved at det initiale Noget i medfør af det virkende ur-begær træder i karakter som et treenigt funktionsprincip, repræsenteret ved særprincipperne:

1. skaber/oplever

2. skabevne/oplevelsesevne (læs *energi*)

3. skabte/oplevede illusioner alias formernes timelige verden

For takket være træk på netop denne særlige *trojka* af muligheder bliver det initiale Noget i stand til at erkende sig selv som **subjektiv** virkelighed i form af livsoplevelse og bevidsthed. Og ikke blot dette, men vil kunne opnå det på utallige forskellige måder og dermed måder, der tilfredsstillende harmonerer med en evig eksistens og tilværelse for det initiale Nogets vedkommende.

Det pågældende Noget træder med andre ord i karakter som et altomfattende, levende væsen, der konstant er optaget af ønsket om at skabe fornyelse i sit *totum* og herved forny indtrykket af sig selv ...

Følgelig er alt og alle på godt og ondt ligeværdige dele af dette evige og uendelige al-væsen og dets stræben.

Pointer:

At der i form af universet og vor erkendelse af det overhovedet forekommer et virkelighedskompleks at tage stilling til, skyldes helt og holdent den rolle det universelle ur-begær spiller, idet netop ur-begæret er kilden til al energi i tilværelsen ...

Idet det objektive og det subjektive ved roden er gjort af det samme immaterielle 'ur-stof', er de to former for virkelighed også som noget selvfølgelig i stand til at spille sammen og øve indflydelse på hinanden, således som fænomenet LIV netop forudsætter: oplevelse tilskynder til handling, ligesom handling giver anledning til oplevelse ...

At universet som udgangspunkt er immaterielt udgør endelig grundlaget for alt, hvad der kommer ind under begreberne de-materialisering, re-materialisering og teleportation ...

Afsluttende bemærkning

Det skal stærkest muligt understreges, at ovenstående naturligvis kun er en kort og koncentreret introduktion til det verdensbillede med tilhørende virkelighedsbeskrivelse, som stammer fra Martinus.

PBJ 2011

Supplerende Læsning

Forfatterens artikel: *Om Verdens Grundvold* (i Den Ny Verdensimpuls nr 2, 2011)

Martinus skitsebog, symbol nr.1 med tilhørende tekst, gengivet i forfattarens bog *Sol & Måne* 2001 (SV. 2008)

Martinus, *Den Intellektualiserede Kristendom* (2004)

Lommel, Pim van, *Consciousness Beyond Life - The Science of Near-Death Experience*, HarperOne (2010)

McTaggart, Lynn, *Fältet - Jakten på universums hemliga kraft*, Vattumannen Förlag (2011)

McTaggart, Lynne, *The Field - The quest for the secret force of the universe*, Harper (2008)

Schäfer, Lothar, *Infinite Potential - What Quantum Physics Reveals About How We Should Live*, Deepak Chopra Books (2013)